

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRAŇÍ - Č. 35.

Chcem Věrní Zůstat Také Dál

CALIF VI 1973

MOOSE

LOS

JESTRA'B

HAWK

RACEK

SEAGULL

MALLARD
DUCK

KACHNA

Redakčná rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch.

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California
 Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné.

Dr. Štěpán Trochta

P r v n í s k a u t s k ý k a r d i n á l .

Kardinál Dr. Štěpán T R O C H T A , biskup Litoměřický se narodil 26. března 1905 ve Francově lhotě na Valašsku.

Studoval teologii v Itálii v Saleziánském klášteře Dona Bosca a byl vysvěcen na kněze v r 1932. Později získal také titul doktora teologie.

V Praze-Kobylisích vybudoval řádový dum pro chlapce s dílnami a školou, kde také založil skautský oddíl, jelikož považoval skauting za nejlepší výchovy městské mládeže. Působil v podzemí za německé okupace, hlavně ukrýváním pracovníků v podzemním hnutí a pronásledovaných židů. Byl zatčen gestapem v r 1942 a tři roky strávil ve známém koncentráku v Mauthausenu a Dachau. Trochta však přežil, protože věřil pevně ve vítězství pravdy a práva, jak mi sám vyprávěl.

Po osvobození se vrátil do Prahy zase do svého Domu mládeže v Kobylisích a stal se předsedou Duchovní Rady Junáka. Tehdy jsem ho poznal blíže a velice dobře jsme si rozuměli hlavně v otázkách výchovných. V Kobylisích jsem pro jeho hochy vedl kurs a poznal jsem dobře jak se vyznal v problémech mládeže. V r. 1947 se stal biskupem v Litoměřicích, ale po komunistickém převratu byl opět zatčen v r 1952 odsouzen na 25 let a strávil osm let ve věznicích. Po propuštění pracoval jako pomocný dělník, instalatér a elektrikář a teprve v r 1968 za Pražského Jara se vrátil jako biskup do Litoměřic, a také ke skautingu. Papež Pius VI. ho jmenoval rok na to kardinálem společně s mnoha jinými, ale jeho jméno nebylo uveřejněno, jelikož papež ho jmenoval "in pectore" / v srdci/což Vatikán dělá, když z politických důvodů nelze jméno uvádět. Teprve letos oznámil papež, že oním nejmenovaným kardinálem je Dr. Trochta.

Je málo lidí, kteří dovedli spojit tak těsně víru v Boha s vírou v člověka, dovedli za ni trpět, ale také proní pracovat a žít.

Gratulujeme svému bratru kardinálu a věříme, že mu ten nový červený knobouk bude stejně dobře slušet jako kdysi skautský širák.

Český a slovenský exilový skauting ve Švajčiarsku

S radostou sme sa dozvedeli, že skupina našich exilových skautov a skautiek vo Švajčiarsku sa rozhodla utvoriť organizačnú jednotku, ktorá za spolupráce so švajčiarskym ústredím skautov a skautiek chce sa postarať o skautskú výchovu našich exilových detí a zhromaždiť starých skautov-exulantov. Blahoželáme im a vítame ich medzi nami. Súčasne im ponúkame svoju pomoc, najmä pokiaľ ide zisťovanie mien skautov a skautiek, o ktorých nevedia, ale ktorým pošleme STCPU. Pri našej veľkej rozstratenosti je to jediný možný spôsob - vytvoriť regionálne organizačné strediská nášho exilového skautingu zapojené na Ústredie. Tento spôsob činnosti sme už dávnejšie radili našim bratom a sestram aj v iných krajinách a teraz dúfame, že švajčiarsky príklad budú nasledovať aj bratia a sestry v Rakúsku, Nemecku a inde. Pri vytvorení týchto centier ponúkame všetkým svoju pomoc, najmä však tým, ktorí sa už doteraz ozvali a prejavili ochotu pokračovať v skautingu aj v exile.

Velen

B u d ů a l e b o n e b u d ů v o l b y ?

Budúť. Musíme však ešte počkať do podzimu .

1. Naše situácia v Európe není dosud jasná. Pokoušíme se sjednotit V Š E C H N Y skauty, kteří pracují a mají zájem. I když de facto přestalo existovat Přípravné Ustředí, ^{některý} zůstávají jeho bývalí členové kteří skautsky pracují a dosud se mezi nás nezařadili.

2. U kolem naší organizace je sjednotit skauting po celém světě a teprve až budeme mít spojení s těmi skupinami můžeme volit nové či staré funkcionáře.

3. Naše emigrace se znova konsoliduje a spolupráce starých a nových exulantů se uskutečňuje. Přesto je malý zájem o s p o l k a ř e n í protože se v posledních letech naorganizovalo tolik spolků, že se v tom nikdo nevyznal a mnoho lidí se znechutilo. Však i my jsme podlehlí stejné chorobě. Dnes se scházejí více lidé, kteří něco chtějí dělat a ty musíme získat pro práci. Nechceme spolkařit a mít generály bez vojska a činovníky bez činnosti.

4. Několik zásad na nichž chceme budovat: a/ potřebujeme místní činovníky, kteří budou organizovat činnost mládeže i dospělých , b/ potřebujeme centrální, alý organ, který se bude starat o sjednocený postup. c/ budeme dále vydávat STOPU, která potřebuje širší redakci a více přispěvatelů. d/volit budou staří skauti, kteří skautovali již doma, i noví, kteří začali pracovat zde.

5. Je ještě mnoho problémů, které musíme vyřešit, nežli budou volby.

... z redakcie :

STOPA expedovaná v Europe: Vďaka br. Cibovi, skauti v Europe dostávajú Stopu priamo z Holandska. Je to rýchlejšie, pre nás finančne výhodnejšie. Z toho dôvodu prosíme bratov v Europe, aby finančnú podporu ako i články do Stopy, posielali priamo na br. Cibou.

finančná podpora od európskych skautov: naši skauti, uprchlíci z r. 1968, ktorí začínajú znova za ťažkých podmienok, poslali nám finančnú podporu, začo-srdečná vďaka. Boli to skauti z Rakúska, Nemecka a Švajčiarska.

Lutujeme-nemôžeme inak: niektorí skauti, ktorí sú v cudzine už od r. 1948, nedostali posledné číslo Stopy. Stalo sa tak preto, že na náš dopis o podporu nereagovali. Týmto skautom v budúcnosti nebudeme posielat Stopu pravidelne, ale len vtedy, keď budeme mať voľné číslo.

Tomu sa povie skaut: br. V. A. z Kanady nám poslal 30 dol. i napriek tomu, že už vyše 6 mesiacov je bez práce. A čo vy ostatní, pracujúci?

Budúce číslo Stopy vyjde koncom sept. Uzavierka, koncom augusta. Finančnú podporu posielajte na sek.konto "STCPA."

V O L B Y ? ? ?

Fakírova polemika v posledním "Stope" je actualní.

Čas utíká, my stárneme, mnozí odchází do "velkých lovišť", organizace upadá, možno zanikne.

Někteří staří skauti, by možná souhlasili s volbami, mají však obavy, že Skautská organizace vybudovaná na základe Masarykověj democtacie by přešla do rukou skautů o kterých vůbec předtím neslyšeli. Je jasné, že je zde neporozumění a nedůvěra vůči skautům kteří žili respectivě vyrostli za 20 let v komunistickem režimu (vdyt jejich skautská teoria, prakse a životní náhled v mnohem odzrkadluje taktiky režimu z kterého uprchli). Neporozumění a nedůvěra nově-prichozích vůči starej emigracii je zde taktéž.

Situace však vyžaduje aby jsme se snazili pochopit jeden druhého přestali se vzájemne bojkotovat, bojovat v zákulisí jeden proti druhému a začali pracovat.

Co se týče voleb:

Je důležité, aby každý Čs. skaut zaujal svoje stanovisko. Ano, nebo ne. Je bezvýznamné dělat volby v meně organizace v úzkém kruhu stoupců.

Je potřebné, aby zájemci pro volby psali na redakci časopisu.

Je důležité, aby se skauti exulanti mezi sebou poznali, buď osobně; nebo jejich dopisy, životopisy resp. jejich práce v Čs. nebo lokálním skautingu byla publikovaná ve "Stope".

Po určitej době by se mělo rozhodnou na terminu voleb, funkcii.

Zajemci, kteří by chtěli volit nový výbor (radu, etc.), by zaslali jména kandidátů a určitý poplatek, potřebný pro administr. výlohy.

Každý jednotlivý kandidát, by se měl písemně vyjádřit jestli chce, může a má možnosti funkcii vykonávat (tj. darovat čas, cestovat, obětovat peníze atd. atd.).

Pro funkcionáře a staré členy našeho skautingu by měli byt určene' čestne funkce v případě, kdyby starou funkcii složily anebo nemohli vykonávat.

Volby musí byti prov dene democraticky, spravedlně.

Toto je pro začátek několik bodů k Vašemu přemýšlení, zúčastnite se diskuse! Nekritizujte pravopis, formu dopisu. Vrhnete se na jednotlivé body článku přemyslejte o něm, ohlase se!"

Jsem optimista a věřím, že se najde dostatek našich skautů, kteří aspon slovičkem podpoří tuto diskusi.

Vas - Olda -

J A M B O R E E 1 9 7 5

Najväčšou túžbou každého skauta a skautky je aspoň raz v živote sa zúčastniť Jamboree, čo pravda neznamená žeby sa ho nechcel ešte raz zúčastniť v dospelom veku, kto už na ňom raz bol v mladosti. My exiloví skauti máme k tomu jedinečnú príležitosť, najmä keď sa koná v takej krajine, ktorá nie je tak veľmi vzdialená od našich nových domovov, resp. je terajšími komunikáciami ľahko prístupná. Táto túžba sa znásobuje, keď máme deti, ktorým sme žiaľ doma nemohli poskytnúť skautskú výchovu, ktorej sme sami boli účastní. A tak, keď myslíme na Jamboree, myslíme aj na to ako ukázať našim deťom prostredie svetového bratstva a svoje emocionálne vyprávania o skautingu podoprieť niečím o čom sa rukolapne možno presvedčiť.

Minulá Jamboree sa konalo v Japonsku a v r. 1975 bude v Nórsku, teda v krajine ľahko prístupnej z Európy a bez veľkých ťažkostí z Ameriky. Na toto sme mysleli, keď sme v Európe utvorili JAMBOREE COMMITTEE, ktorá si vzala za cieľ už teraz začať organizovať účasť našich skautov a skautiek na Jamboree o dva roky. Máme na to dosť času, aby sme všetko dôkladne premysleli, uvážili, zorganizovali a týmto aj Vás, ktorí čítate tieto riadky, požiadali o tvorivé poznámky, pomoc a predbežne o nezáväznú prihlášku. Tu v exile trvá organizovanie každej akcie dlhšie, lebo sme roztratení po celom svete. Sme si vedomí toho, že náš exilový skauting sa oficiálne nemôže predbežne zúčastniť nijakého Jamboree, a preto aj tak vytvárame náš plán.

Na základe doterajšej korešpondencie so staršími bratmi sme sa presvedčili, že mnohí by radi pracovali v exilovom skautingu, zúčastnili sa táborov i ich vedenia, ale pracovné a rodinné pomery v novom prostredí bránia ich skrytej túžbe. Len veľmi nechápavý či zlomyselný môže nepochopiť, že krátku letnú dovolenku po celoročnej vypätej práci v cudzom prostredí chce každý (a teda i skaut) stráviť so svojou rodinou - a väčšina z nás je tu v exile so svojimi rodinami. Toto bola doterajšia príčina toho, že mnohí skautskí nadšenci nemohli prislúbiť svoju pomoc skautským táborom, lebo sa dostali do myšlienkového rozporu medzi povinnosťou k rodine a povinnosťou ku skautskej myšlienke. S vedomím tohto druhého argumentu sme počítali pri zostavovaní nášho predbežného hrubého plánu, ktorý Vám teraz predkladáme na uváženie:

1. Aby sme sa vyhli oficiálnosti a pritom boli čo najbližšie k miestu konania Jamboree, usporiadali by sme tábor vo Švédsku. Začiatok nášho tábora by bol o niečo skôr ako vlastné Jamboree, a to kvôli vzájomnému zoznámeniu a "zohranosti". Z tohto nášho tábora by sme sa potom vybrali na Jamboree autobusom alebo autami podľa toho ako to okolnosti ukážu.

2. Datum konania nášho tábora by sme záväzne oznámili tak, aby si každý už aspoň rok dopredu mohol naplánovať svoju dovolenku.

3. Cesty na tábor by sa zorganizovali tak, žeby sa stanovili určité zberné zhromaždišťa na rôznych miestach Európy, odkiaľ by sa cestovalo buď minibusmi alebo súkromnými autami, do ktorých by sa pribrali tí, ktorí autá nevlastnia a deti, ktorých rodičia by sa tábora nezúčastnili. Predpokladáme, že pri terajších zvýhodnených letoch rôznych leteckých spoločností by si bratia a sestry z Ameriky vyjednali nejaký hromadný šarterlet na najbližšie letiš-

te k táboru, odkiaľ by sa pracovná skupina vo Švédsku postarala o ich dopravu na tábor. Inak je tiež predpoklad, že z Ameriky by sa dalo letieť aj s oficiálnymi účastníkmi Jamboree. Toto by bola otázka, ktorú by musela riešiť naša pracovná skupina v USA a v Kanade v koordinácii s nami.

4. Pretože predpokladáme, že tejto výpravy, resp. tábora by sa zúčastnili celé naše skautské rodiny, pre ktoré by to bola súčasne aj spoločná dovolenka, sondaovali sme možnosti vo Švédsku. Podľa predbežných informácií sa ukazuje, žeby pri dostatočnej účasti boli predpoklady ubytovania rodinných príslušníkov-neskautov a malých detí v sedliackych usadlostiach postavených pre turistické účely, ktoré by boli v tesnej blízkosti nášho tábora. Prostredie je lesnatá pahorkatina s veľkým počtom jazier a lesy sú podľa stredoeurópskeho pojatia úplnými pralesmi. Ubytovne sú vybavené saunami a pri jazeroch sú vybudované tiež jazerné sauny.

5. Účastníci tábora, skauti či skatky - praktici by sa zúčastňovali striedavo vo funkciach tábora a táborového života podľa vo pred vypracovaného harmonogramu tak, žeby sa mohli v uspokojivej miere venovať aj svojim manželkám či manželom - neskautom. Mládež v primeranom veku by pravda bola povinne začlenená do skautského tábora bez vplyvu rodičov. O tomto našom pláne sme mali možnosť osobne i telefonicky hovoriť s niekoľkými skautskými i poloskautskými rodinami v Európe a najmä manželky sa doteraz vyslovovali s nadšením.

6. Ak bude dostatok prihlášok, tak by sa konal zvlášť chlapčenský a zvlášť dievčenský tábor od seba dostatočne vzdialené pre uskutočňovanie nerušeného skautského programu. Nechceme robiť nijakú školu, ale skutočný náš skautský exilový tábor podľa vzoru táborov, v ktorých sme prežili najkrajšie chvíle našej mladosti a v ktorých nás skautská idea učila stať sa lepšími ľuďmi skautskou metódou školy - učiacou hrou.

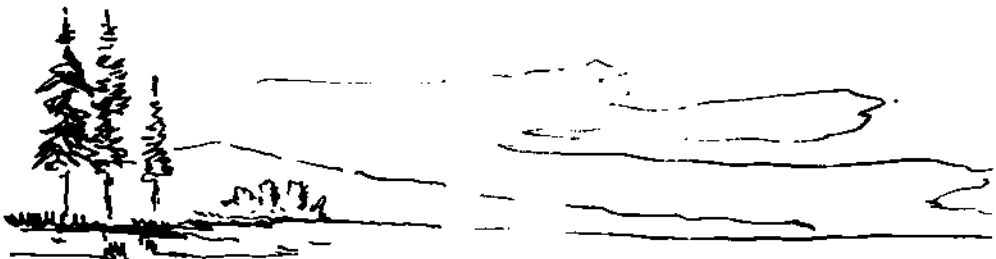
7. Popri deťoch našich skautských rodín príbereme aj deti našich exulantov, ktorí nám ich budú chcieť zveriť a to tak, že zúčastnené skautské rodiny by si ich navyiac vzali tiež do opateru od chvíle prevzatia od rodičov po šťastný návrat. Toto všetko sa dá dobre zorganizovať už predbežným určením skautských družín pri troche dobrej skautskej vôle a času, ktorý máme ešte pred sebou.

8. Vyskytnú sa návrhy, aby sme takýto tábor uskutočnili už v r. 1974 ako "generálnu skúšku" pre Jamboree, a to buď v samotnom Švédsku, alebo v severnom Nemecku či Holandsku, kde sa ukazujú podobné možnosti, až na tie jazerá a hory. K tomuto by sme však potrebovali Vaše urýchlené vyjadrenia!

9. Napokon takéto naše malé exilové Jamboree by bolo vhodnou príležitosťou na vzájomné bratské zoznámenie, ukovanie plánov našej činnosti v exile a azda aj príležitosťou na predbežný Skautský exilový Snem.

Nuž bratia a setry v Európe i v Amerike vyjadrite sa ! Víťame vopred každú pozitívnu i zamietavú či kritickú poznámku a pripomienku, ktoré uverejníme v tejto rubrike STOPY. Až do oznámenia adresy J.C. píšete prosíme do redakcie STOPY.

Jamboree Committee

EXPLORER 1303: Los Padres National Forest

Byl krásný jarní den, takže svítilo sluníčko, ale bylo ještě chladno. S písničkou a úsměvem jsme se vydali do Los Padres National Forest. V horách bylo všude spousta bílého, jiskřivého sněhu, dokonce tolik, že museli zavřít silnici. Ale ani to nás nevyvedlo z míry. Vyjeli jsme na Mt. Abel, asi dvacet mil dál. Našore bylo překrásně, Oida, Jiří a Ivan v vzali běžky a šli se podívat výše do hor, zatímco my jsme se přidali ke skupině jiných skautů. Míše se hrozně líbily závěje, pořád do níh skákala a nemohla se dostat ven. Jesta byla velmi ledovatá, takže jsme se krásně klouzali i tehdy když jsme nechtěli. Na cestě domů jsme se jako obvykle zastavili v McDonalds. Výlet byl senzacní. Účastníci: Ivan a Ivan b. Tomáš, Mírek, Jason, Míša, Diana, Jirka, Oida. -Tomáš-

Dvanáctý výlet: Cuyamaca Ranch-Anza-Borego poušť. - Březen 23 až 25.

V rádiu hlásili, že bude pršet, čímž se mnoho lidí nechalo odradit, a tak to byl vlastně takový rodinný výlet. Naši skautskou rodinu tentokrát tvořili: Jason, Mark, J. Tomas, Oida, Míša.

Konečně se nám podařilo naložit všechny věci do Oidova "zeleného antona", které bylo asi původně míněno pro tajný převoz vězňů a ne pro vyhlídkové jízdy. Asi kolem 10.30 h jsme dojeli na místo. Po navštívení místních "kadibudek" a připravení těch životně nutných li essentials jsme se dali na hike. Při stoupaní jsme se střídali v nešení batohu. Čím více jsme stoupali, tím víc tam bylo sněhu a tím pádem se to neobešlo bez koulovačky. Učavení s promočenýma botama jsme se dostali na horu. Po odpočinku jsme se cítili líp, ale myšlenka na strmou cestu dolů nevzbudzovala právě nejlepší pocity. Byl to spíše "sešup" a tak jsme byli na to šup dole.

Tábořili jsme v poušti, kde bylo krásně teple. Po večeri jsme měli táborák. Noc prošla bez pohromy, až na to, že jsem objevila ve stanu ohromného pavouka, a že bych měla zpořila stan, kdyby mi neochrození skauti nepomohli a pavouka ordině neuložili. Na druhý den bylo pěkně horko a šli jsme se vykoupat. Ale byl to jen jeden horký ozeček, voda přes 38 C a asi tak za čtvrt hodiny jsme všichni začali vypadat jako vaření raci. A tak na půl uváření jsme se vydali na cestu domů. Tím skončil zase jeden nezapomenutelný výlet Explorerů.

-Míša-

. . . skautská hlídka :

Ve dnech 3. a 4. března se skautský oddíl vydal do JOSHUA TREE NATNL. MONUMENT. Tábořili jsme na náhorní planině v kempu Jumbo Rocks. V sobotu byl přehledný den, sluníčko příjemně hrálo, ale nepálilo. Skauti a skautky hráli hry a soutěžili, pod vedením br. I., který ten den též započal s výcvikem rádců pro letošní Letní tábor.

Večer jsme všichni zpívali u táboráku, vyprávěli veselé historky a besedovali o hvězdách, které byly tuto noc mimořádně dobře vidět. K ránu nás překvapil mrazivý silný vítr, který dokonce porazil i několik stanů a tak budíčku a rozsvíčky tentokrát nebylo třeba. Po sbalení tábora jsme se odebrali do Hidden Valley kde poněkud chráněni před větrem jsme strávili dopoledne. Po obědě jsme ještě vyjeli na Salton View, odkud se nám otevřel nádherný pohled, i když provázen tísnivými náladami, na obrovskou zemětřesnovou trhlinu - San Andreas Fault, dále pak na Palm Springs v pozadí se zasněženým pohořím San Jacinto a zcela vlevo v pozadí jsme viděli Salton Sea. Na zpáteční cestě jsme udělali zastávku v Hot Springs, kde jsme se během několika hodin dosyta "vyřádili" v basénech napuštěných horkou mineralní vodou.

Opět dvoudenní výlet do MT. PALOMAR ST. PARK ve dnech 31. března a 1. dubna 1973. Tento výlet mnohé z nás překvapil čerstvě napadaným sněhem a drsným počasím. Z počátku bylo sice velmi hezky, ti co přijeli včas měli možnost obdivovat "moře" mraků pod sebou a v pozadí zasněžené pohoří Big Bearu proti modré obloze. Odpoledne však mraky začaly stoupat a poměrně brzo zahalily slunce. Stavěli jsme stany, tři z vyhrazených tábořišť jsme nemohli použít pro množství sněhové pokrývky, též jsme hrály hry pro zahřátí a vydali se na průzkumnou cestu do okolí. Po večeri nás zahalila hustá mlha, ve které i táborák tak nějak matně plápolal, se pustila s. Míša do vyprávění strašidelných příběhů, při nichž ti nejmladší poslouchali a ani nedutali. Během vyprávění se zcela neslyšně, kryti mlhou do tábora připlížili mivalové a než jsme se jich všimli už prchali s velikou vánočkou - br. P. tak přišel o snídani. Ráno pak začala hra náročná na důvtip i obratnost a zabrala celé dopoledne. Když se děti vrátily, rodiče už měli připravený oběd, paneček, to to vonělo a jak všem chutnalo! Na zpáteční cestě jsme se zastavili na hvězdárne, kde mimo největšího teleskopu světa jsme shlédli poučnou výstavku o hvězdách, která mnohému z nás upřesnila představu o tom jak vesmír vlastně vypadá.

HOROLEZECKÝ VÝCVIK.

V sobotu, o ledna se sešlo pul tuctu odvažlivců s odhodláním překonat strach z výšek. Závrat je možno vyvolat mnoha různými způsoby, avšak my se rozhodli pro jeden z dobrodružnějších - horolezectví.....

hned po příjezdu do skalního městečka nedaleko L.A. nás usměvavý Olda představil americkému oddílu znalců horolezeckého umění. Tito odborníci se nás ujali a s nemalou radostí nám předváděli podle obtížnosti jednotlivé svízele svého sportu.

Nejprve jsme měli vylézt na balvan, pokud možno bez pomoci rukou. Po tomto pokusu jsme všichni velmi uznale konstatovali, že by opravdu pomohlo vlastnit boty s pevnější špičkou. Nicméně "páni instruktoři" se nedali vyvést narážkami na naši nedokonalou výstroj z míry a klidně nás hnali do komína. Nikdy jsem nevěděl, že i v přírodě je taková hojnost komínů do kterých se dá lézt. Mikuláš, odborník na lezení "komínem", by se jistě také divil. Náš komín byl poměrně úzký, přesto však jsme ho všichni zvládli, netrvalo dlouho vniknout do techniky vzpříčování a dozvolného posouvání.

Naši "učitelé" chtěli patrně kápnout na naši slabinu a proto se usnesli předvést nám dalšího něco krkolomnější kousek. Ale i tentokrát jsme ostáli, ačkoli sestup se šikmé skální stěny není pravděpodobně pro úplně začátečníky. Poslední sestup začínal podobně ale vyvrcholil několika metry volného spouštění (free rappel.). Byly to vzrušující okamžiky, však opět jsme všichni dokázali, že se vyplatí být "odvažným."

Chceli někdo podrobnosti techniky sestupu a použití výstroje, ať se k nám příště přidá, na letním outáku. náš šestilístek je nyní zkušenější a ochotných skautů, kteří pomáhají skautkám bude vždy dost. Účast: Olda, Pavel, Rick, Ivan, Miša, Diana a Mountainering Post 397.

Pavel.

ohně a ohniště...

Ani u těch nejjednodušších ohnišť nesmíme zanedbat stabilitu halvanů, polen či vědlic. Šálek nebo košík čaje, polévky nebo guláše dovede uhasit i ten nejmírnější rozvířený oheň a lakováte příhoda není jistě dobrou vizitkou lábovníka. Průduch mezi kamony či poleny má být vytvořen vždy ve směru větru, jenom při silném větru stavíme kameny k jeho směru kolmo, aby nám oheň nezaháněl mimo šálek.

Strážní ohniště, jimiž se jinak tak říká ohniště hlídková, jsou většinou našich Junáků dobře známa. Patří k nim především hlídkový oheň ze tří nebo čtyř polen, který zakládáme tak, že nejdříve roznílíme drobnějšího dříví malou podpalačci

hraničku, na níž přikládáme slabší polena. Když se rozhoří přisuneme do ohně silná suchá polena, která jsou na konci vloženém do ohně rozšlupnuta nebo přisokána. Tato polena můžeme podle potřeby přisunout ke středu nebo odsunout, asi tak, jako když regulujeme obloučkovou lampu.

Někdy se podkládají krátkými polínky, jimiž se říká „dusítka“. Jsou-li polena podložena dusítky, může pod ně pronikát vzduch a oheň hoří silným plamenem, nestranným dusítkem hoření zpomalíme. Oheň hasíme tak, že polena posuneme ven ze středu a jejich ohořelé hroty zastrčíme do hlíny neb písku. Přistihá dříví jsou znovu použitelná. V příručkách se

hnolo oheň někdy nazývá také „oheň le-nochů“, protože jeho udržování vyžaduje jen velmi málo námahy.

Ke strážním neb hlídkovým účelům jsou velmi vhodná i další ohniště. Jakými jsou kanadský polenový krb nebo polynézký oheň. Polenový krb je velmi prostý a samočinně si přikládá. Když totiž spodní poleno prohoří, spadne do ohniště a na jeho místa klesají svou vahou postupně polena další. Zakládáme jej opět tak, že si nejprve podpalačci oheň nažháváme polena narovnaná na dvou šikmých, do země zaražených sloupcích. Někdy je ještě pro jistotu můžeme zajistit opěrami. Je nutné mít připravenou zásobu polen, která shora přikládáme. Navlhá polena se nám přilom dobře vysuší.

